

2009. MÁJUS

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM DIÁKLAPJA

Internetes kiadás: www.vizmu.net / Vizes Lepedő Online

Eljutottunk a célhoz?

Gondolhatok megannyi mélyen vésett karcolatnyi emléképre, búsan - borúsan felfelderengő érdemes, értelemmel telt gazdag négy évre...

Kicsi voltam - bár talán most sem nagyobb -, ott álltam egy helyben hangtalan, míg nem kezem s lábam egyszerre rezzen, s felzengett a nevem. Nahát! - gondoltam magamban. Simán ment ez! Bekerülni nem volt nehéz, de sajnos hamar jött is az első felelés. Történelemórán önként jelentkezővel kezdjük az év elejét. Tanakodok egymagamban: azt hiszem, tudom, hiszen megtanultam, meg az ősemberek története ötödikben sem volt nehéz. Felálltam hát, nekiveselkedtem, elmondtam és ötöst kaptam. Megvolt a kezdő megmérettetés.

Az első osztály csendesesen ment, de mint tudjuk, egynél több a kettő, így hát, útnak indult megkeresni helyét az ifjú tekergő.

Lazább lett az élet, sok minden változott, addig Sanyi voltam, akkortól már Toxy. Új ember nem lettem, de megtanultam szeretni az iskolát. Előttem állt rengeteg kihívás, lehetőség, most pedig mögöttem tett és büszkeség.

Jó visszagondolni a Vásárhelyi Napok rohangálásaira, a Funky nagyk tánccára, az Archi Csókás Garaboncára és az akkori stábtagokra. Köztük van iskolánk volt E osztályos „fotóművésze”, a nagydarab egyéniség, aki ha nem lett volna köreinkben, most talán jobban hallanék, de nélküle kimaradt volna annyi vidám nevetés. Majd megszületett egy újabb ötlet, amelynek folyamán 2008-ban is kieveztünk a „járdasziget kalózaival” abba a híres szeptember végi táborba, ahol éltetjük a vízműs szellem értékeit, amelyeket ébren tartunk még sok éven át, remélem.

Okultam hát sok dologból, új imát mormoltam ékes szavakból. Minden óra szent és sérthetetlen, tartja ezt egy közmondás. Csak úgy öntötték fejünkbe a szavakat, a tudás heve szinte már izzott. Majd a mediterrán gyümölcs csütörtökön nagyrészként szépen elpárolgott. Visszatették, megint eltűnt, de azért némi emlék megmaradt. Bizakodunk, hogy ezekre az emlékekre támaszkodva az érettségien megszületik néhány okos gondolat...

Eljutottunk hát a célhoz, bár volna még mit tanulnunk, de ugranunk kell, a „hátra arcot” ugyan ki pártolná most. Más próbával kacsingat a jövő, előttünk áll újabb sok szép esztendő... Megfordul bennünk egy távoli elmélet, messze lépkedő gondtalan csendélet. Feltűnedezik egy mámoros távoli vágó képe...

Tokai Sándor 12. B

Aranyérmes téstahíd

Az idei évben is megrendezték Győrben a Széchenyi István Egyetemi Napokat. Ennek keretében zajlott le a Téstahíd-építő Bajnokság. A versenyt most ún. egy ponton terhelte kategóriában hirdették meg. Két csoportba sorolták a versenyzőket: kezdő és haladó. A versenyszám lényege, hogy a hidakat a terhelési pontot jelentő beépített szemes csavar és egy lánc segítségével egészen a híd tönkremeneteléig terhelik.

A szerkezet kialakításának szabályai: a feszítáv nem haladhatja meg az 1000 mm-t; a maximális magasság 300 mm, szélesség 100 mm; a terhelőelemtől való lenyúlás maximum 100 mm lehet; a híd tömege nem haladhatja meg az 1000 g-ot, ami magába foglalja a farost lemez és a szemes csavar tömegét is; a híd csak a kereskedelembe előforduló száraztészta-ból és ragasztó-ból készülhet.

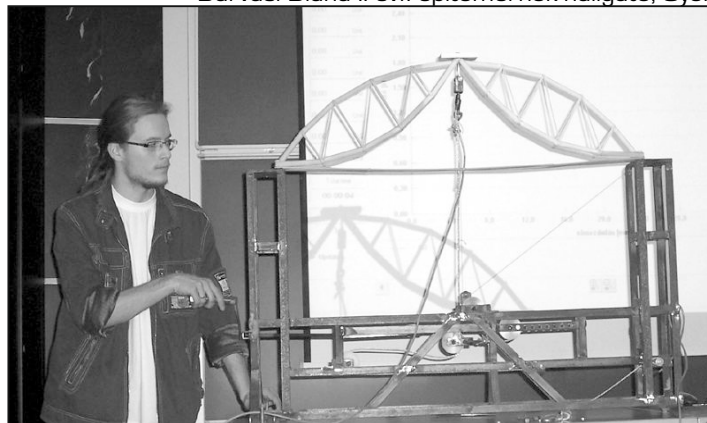
Sokunk örömeire korábbi iskolámból, a Vízműből is indult egy csapat, a 12. A osztályos Kovács Attila és segítői, Megyeri György és Czifrák János, akik becsülettel vették fel a versenyt egyetemista társaikkal. Mivel most építettek először hidat, a verseny kiírói a kezdő kategóriába sorolták őket, és végül sikerült a kiváló 1. helyezést elérniük Cipó 100 fantázianevű hídjukkal.

A hosszas tervezgetés, számolás, rajzolás után vágott bele a csapat a legnehezebbnek számító szakaszba, a megvalósításba. Ez rengeteg időt és türelmet igényelt. A hídhoz Gyermelyi tésztát használtak és epoxigyanta alapú kétkomponensű ragasztót, aminek segítségével nyerte el végleges alakját a szerkezet. A híd tömege 848 g, teherbírása 17,1 kg volt.

A Széchenyi István Egyetem az ősszel megrendezésre kerülő versenyre is sok szeretettel várja a csapatot, hiszen kellő tapasztalatot szereztek a következő híd tervezgetéséhez, megvalósításához.

Utólag is gratulálunk a győzelemhez, és sok sikert kívánunk érettségi vizsgáikhoz.

Darvasi Diána I. évf. építőmérnök hallgató, Győr

Állnak, hátul:

Tóth Adrián, Jaksa Zoltán, Pelyva László, Gyapjas Dávid, Czifrák János, Kovács Attila

Állnak, elől:

Kancsó János, Zsigovics Árpád, Vad Ágnes, Csikós Péter, Tóth János Norbert, Popovics Gergő, Karakas József, Horváth Tímea, Puskás Sándor, Szász Dávid, Bujdosó Anett, Kovács Mónika, Kurucz Nikolett, Jurák Róbert osztályfőnök

Guggolnak:

Házi Bálint Milán, Dinya Péter, Borbíró Tamás, Megyeri György

Állnak, hátul:

Marton Botond, Tóth Róbert, Kurtán Norbert, Farkas Zsolt, Bukva Tamás, Szobácsi Roland, Runa Csaba, Molnár András

Állnak, középen:

Szécsi Balázs, Nagy Krisztián, Csala Imre, Erdős Péter, Pócsik Dávid, Rédecsei Dániel, Izsó Imre, Tipi Tivadar

Állnak, elől:

Gajdács Róbert, Nagy Nóra, Kondorosi János, Rácz Sándor, Mészáros Natália, Pápai Hajnalka, Kovács Anett, Nagy Sándor, Boros Gábor, Gubis Katalin osztályfőnök

Guggolnak:

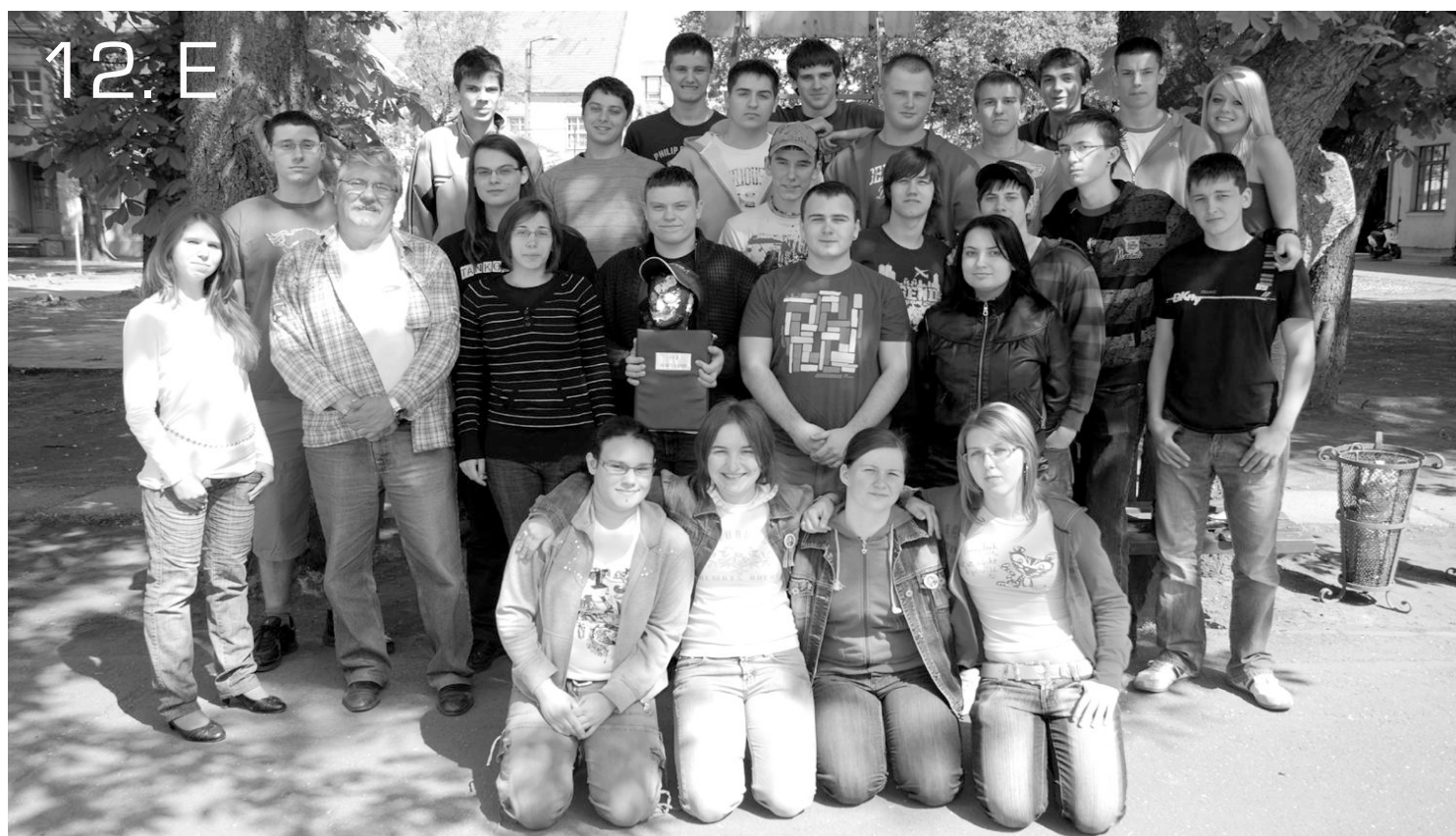
Fekete Tamás, Takács Zsolt, Tokai Sándor, Kajla Norbert

OSZTÁLYAINK

VL-3

Állnak, hátul: Bányai Márk, Szerencsi Nándor, Szigeti Máté, Ipacs Dávid, Mester Kristóf, Mészáros Gábor, Kecze Mátyás, Vacsi Dávid
Állnak, elől: Subasicz Imréné osztályfőnök, Pós Tamás, Perei Attila, Sági Alexandra, Tóth Enikő, Péli Mária, Jecsmen Edina
Raczkó Zoltán, Virág Anita, Rozgonyi János, Mellák Alexandra, Hajdu Pál Róbert, Ferenczi Gábor, Jároli Tamás
Ülnek, elől: Kutyik Ákos, Kurján Arnold, Hursán Dalma, Csordás Róbert, Gyeraj Erika, Labát László, Oláh Tamás

Állnak, hátul: Rabatin Balázs, Kacsó Nándor, Vakarcz Krisztián, Prjevara Tibor, Szécsi Attila, Dohar Norbert, Domonics Nándor, Badar Gergő, Mojdisz Anna
Állnak, elől: Bíró Klaudia, Papp Gergő, Rajnai Endre osztályfőnök, Bozó Attila, Bágy Gabriella, Tar Ferenc Lóránt, Kovács Tibor, Japport Ákos, Molnár Bence, Mátyási Melinda, Nagy János, Nagy Richárd, Czirják János
Térdelnek: Urbán Mária, Gábrriel Ágnes, Nagy Sarolta, Papp Éva

Hiányzik: Marsi Márk

Március 21-ére esett az első tavaszi geológus-kirándulás, amire a 9-14. évfolyamról 40 geológus-jelölt és két kísérőtanár indulhatott el. A cél Ipolytarnóc volt, az út odáig 270 km. A hajnali indulás után 5 órával, megérkezve a területre az Ősfenyő-épület fogadott bennünket, amely önmagában is figyelmet érdemel: közlekedő-folyosója a tarnóci gigantikus megkövesedett fa belső üregét imitálja, kiállító- és vetítőtermeiben pedig a földtani múlt történései kerülnek szemléletesen bemutatásra.

Mozitermében kivételes film perreg: négydimenziós élményben lehet része a székben ülőnek. A háromdimenziós filmet profi hangzás támasztja alá, és a tökéletes élmény végett még a székek is mozognak a látott eseményeknek megfelelően. Egy űrrepülőgép utasaként kellett biztonsági öveinket bekötni, és már indult is gépünk egy távoli időrendszerbe.

Veszélyes féreglyukakon át zötykölődtünk, mire feltűnt előttünk a harmadidőszaki trópusi világ lát képe, zuhanórepülésben, ülésünkbe kapaszkodva értük el az alacsonyabb légréteget, vadállatok között szálltunk, néha magunkat is kimentve a támadó medvekutyák karmai közül, majd békésen legelésző antilopok és orrszarvúk mellett repkedett képzeletbeli repülőnk.

Láthattuk a 20 millió éve kitörő vulkán elsőprő erejét, a felénk gomolygó hatalmas fűfelhőt és a menekülő állatok riadt hadát. A hatás olyannyira élethűre sikeredett, hogy a film közben többen azon kaptuk magunkat, hogy önkéntelenül védekezésre emeljük karunkat, vagy gyors reflexszel elhajolunk valamelyik felénk vágató állat elől. Tátott szájjal és adrenalinról felpörögve jöttünk ki a teremből, hátunk mögött hagyva a 25 millió éves és felejthetetlen időugrást.

Ezután következett csak a geológiai tanösvény. Ezt végigjárva láthattuk a világ legnagyobb megkövesedett fenyőféléjét, a bükkábrányi lignitbányából 2007-ben kipreparált hatalmas ősciprusokat, a közel 11 gerinces állatfaj, főleg ősi orrszarvúak, patások és madarak több mint háromezer lábnyomát őrző homokkővet és az ősvilági tengerben élt cápák fogaival teli kőzeteket. Az előkerült több mint 15 ezer levélenyomat révén sikerült rekonstruálni az egykori növényzetet is.

Eszerint a miocén kori állatvilágnak trópusi-szubtrópusi esőerdő adott otthont. A többszintes erdőket páfrányok, pálmák, magnóliák, babér- és platánfélék uralták, és közülük magaslottak ki az őri- és ősfenyők, meghatározva a táj képét.

A terület kővületei részben az őskörnyezetet elpusztító, ám egyúttal maga alá is temető vulkáni katasztrófának, részben pedig a különleges konzerválódási körülményeknek köszönhetően válhattak közkincsé. Vagyis egy hatalmas vulkáni katasztrófa elpusztította az ősi Ipolytarnócot, de egyúttal - befedve a leleteket - lehetőséget is adott arra, hogy maradványai átvészeljék az évmilliókat.

A program végére a tömény élmények hatására mindannyian elfáradtunk, és a visszafelé vezető úton mindenki a maga módján próbálta feldolgozni élményeit: ki beszélgetések során, ki maga elé - és feltehetően a régmúltba - révedve, ki a térlátó-szemüvegét morzsolgatva, ki pedig alvásba merülve. Megérkezve Békéscsabára, őszintén tudtam a busz fáradt utasainak azt mondani, hogy „Jó volt veletek eltölteni a napot és együtt átélni ezeket a különleges élményeket!”

Köszönjük ezúton is a Vásárhelyi Pál Alapítványnak, hogy terepgyakorlatunkat támogatta, nélkülük nem jöhetett volna létre ez a különleges szombati időutazás!

Az útról készült fotók legjava az iskola honlapján megtekinthető!

Méhi Gabriella

AVÍZMŰ-ISKOLABÜFÉ VÁRJA VÁSÁRLÓIT

Üdítőitalok és gyümölcslevek nagy választéka
Naponta friss tejtermékek, pékáru, édességek

Meleg falatok: hamburger, hotdog, bermuda és más finomságok

Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 7.00-14.00

VIZES LEPEDŐ * HAVONTA MEGJELENŐ KIADVÁNY

AZ ALAPÍTÁS ÉVE: 1996

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM DIÁKLAPJA

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság

Cím: Békéscsaba, Deák u. 6. Pf. 69.

Megjelenik: 900 példányban

Munkatársak:

vizmu@vizmu.net * www.vizmu.net

Felelős kiadó: Török Árpád

Tördelés: Krupa Árpád

Fotók: Somogyi Zsolt

Tokai Sándor, Darvasi Diána, Méhi Gabriella

Felelős szerkesztő: Roósz Judit